

Стан Редакције и Админ.:
Космајска ул. бр. 22.

Огласи се дају у Админ.
Цена утврђена.

Цеплаћена се писма не при-
мају. — Рукописи се не
не враћају.

Писма, рукописе, новац и
све остало што се односи
на лист, слати власништву
листа.

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА. 1092

Издава сваки дан у 6 ч. пре подне.

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Адреса за телеграме:
„СТРАЖА“ — БЕОГРАД

Претплата за Србију
на пошти:
на годину Дин. 12.—
„ шест месеци 3.—
„ три месеца 3.—
„ један месец 1.—

Претплата за иностранство
на пошти:
на годину Дин. 30.—
„ шест месеци 15.—
„ три месеца 750

Румуни и Дарданели

Румуни траже кондоминијум: т. ј. заједничку владавину са Русијом над Дарданелима и Цариградом

БУКУРЕШТ, 5. фебруара

У владајућим круговима завладала је забринутост због руских жеља да завладају Цариградом, а тиме и Дарданелима. Услед овога влада је одржала седницу под краљевим председништвом, на којој је решавано о овом питању. Одмах после седнице краљ је у присуству Браћанија примио руског посланика г. Поклевског - Козела. Како је одмах после ове седнице г. Поклевски одпутовао за Петроград, то се држи да је он отишао по инструкције. Једна личност блиска двору изјавила је, да је краљ рекао руском посланику, да се питање Дарданела треба да реши у смислу жеља и потреба Румуније.

Држање Румуније

Ратоборна струја у Румунији, која је од почетка рата па у току ових шест месеца доживела толико плима и осека, никада није показивала већу осеку него баш ових дана када управљачи Србије очекују ратоборни курс с оне стране Дунава и када им је он потребнији но икад.

Нема сумње, ова осетна промена у држању Румуније може се једним делом објаснити само ситуацијом на европском бојишту у овом моменту. У источној Пруској Немци напредују; на Карпатима Руси су напредовали до врхунца своје снаге да би одбили бескрајно упорно надирање здружених немачко-аустријских трупа, надирање у коме се врше по двадесет и два узастопна јуриша, као што је то напр. било у борбама око висова Козјувке. А за то време, над Румунијом, као Дамасклов мач, стиче армија од пола милиона комбинованих Немаца и Аустријанаца, који су можда одређени само за тај задатак а која у

сваком случају, ако Руси не буду имали успеха на Карпатима, могу да се крену на Румунију.

Заузевши згодан стратешки положај, та армија има три пута већу вредност но што би је по својој бројној снази имала, јер може, према потреби, да се окреће и на Русе и на Румуне и на Србе, те тако у један исти мах држи у шкрипцу три противника.

Па ипак, тај факт не може довољно да објасни држање Румуније. Када би она сама била решена на акцију, та немачко-аустријска армија у Ердељу не би била баш тако велика опасност за Румунију, пошто она сама може да избаца већу војску од те и пошто би једновремена операција руске, румунске и српске војске могла да се фатална за противничку армију, тако, да би се ова армија у позицији са које она данас армија ако могла претворити у један буцак у коме би се могла угушити.

Има ту дакле других раз-

лога за њено овако држање.

Треба прво постићи споразум између Русије и Румуније у томе: ко ће господарити Дунавом и Дарданелима. Од решења тога питања зависи излаз Румуније на слободно море, њена веза са светом, њена привредна и политичка егзистенција. Питање Дарданела је за Румунију оно што је за нас било питање Драча или данас питање Солуна.

Провизоријум који је у том питању до сада владао и који је Румунија и могла којекако трпети, престаје одмах онег момента кад се јави опасност да слабу и млатаву турску владавину на Дарданелима замени једна чврста рука као што је то руска.

Због тога је баш ових дана један румунски полузванични лист, ако се не варамо, Independence Roumain, изјавио да Румунији не вреди ништа ни највеће територијално увећавање ако се само питање Дунава и Дарданела не реши у смислу њених жеља и потреба. А изгледа да се ту помислила на кондоминијум: на заједничку владавину над Дарданелима и Цариградом.

А с друге стране Бугарска је држи у шкрипцу са овим

авансом зајма из Немачке, који треба да послужи Немачкој, да на случај акције Румуније противу аустро-немаца, Бугарска зграби Добруцу.

Ето то су разлози спољне политике Румуније који јој одређују правац држања.

За наше борце

— Једна неоправдана штедња —

Са многих страна добијамо жалбе и протесте, на рад појединих лекарских комисија у унутрашњости, нарочито из места, где су и дивизијске области. Те су жалбе потпуно оправдане.

Према једној одлуци Владе, у споразуму са Врховном Командом, сваки обвезник болесник, има права да по мишљењу три лекара (дакле комисије) буде на боловању и код своје куће, ако немадње места или удобности за њега у болници.

То је лепо, а то је и у интересу наше војске. А то важи и за офцире и за војне чиниоце без изузетка.

Дале. По истој одлуци Владе и Врховне Команде, сваки обвезник т. ј. такав бо-

лесник, има права, и на новчану храну (која му је као нека врста помоћи за време боловања) за све време боловања.

То је од наше државе и племенито.

Међутим, лекарске комисије прегледају болеснике, и, уместо 10 дана боловања, пишу у извешћу комисијском: да болесник проведе код своје куће 10 дана осуства, — те тако болестан обвезник, официр или чиновник изгуби право и на новчану храну, што је за сваку осуду.

Лекарске комисије немају права да дају осуства; а ако је ко здрав нека га упуте у команду.

Иначе, чинити штете људима на овај начин, то је једна неоправдана штедња, ако се то хоће, јер наша држава није за толико сирота.

Бомба у Софији

Истрага по атентату —

Софија, 5. феб.

Истрага по атентату у општини Јаксин мирно се одвија. Стрелачки је био случај и са пулима на време експлозије, која је дала

леп пример ладнокрвности. Да би учинили свима произвољним коментарима, који су изашли у иностранству и чији је ехо изазвао велико изненађење у Софији, морамо рећи да бугарска публика са пуним поверењем и потпуно хладнокрвно очекује крај истраге. Она доказује на тај начин, ако је чак у питању један покушај који има да унесе страх и да предочи кривично дело, које би ишло и даље да овај покушај није успео.

КРОЗ ШИБУ

— Са железнице. —

Драги г. уредниче,
Ваш цењени лист „Стража“ ми железничар најрадије читам, јер и у овом ратном времену ви стижете да поклоните своју пажњу и IV армији, како смо ту недавно назвали. Кад би неко од наших сарајника завирио мало дубље у рад наших старешина ишао би тољко материјала, да би се о неисправностима могло писати читаву годину, па опет да се не изнесе све. Овде код нас је неисправно све почев од началника па све до последњег гаравца. Има има изузетака, али се они губе у овом таласу независних који је преплавио наше железнице.

Али зар би кондуктери и возовође имали куће да нема „бакшиша“? Но о томе други пут. А то је све због тога што оној главатој господи треба гласачка војска. Неколико примера какво стање влада на нашим железницама:

„1910 год. био сам с чиновницима у В. П. Неки С. В. био је скретничар. Данас је тај скретничар старији од мене! Мислите да је свршио неку школу? Боже сачувај. Увек куварицу једног бив. министра и отишао у „наше“.

Контролер железничке дирекције г. Н. за време српско-турског рата, наговарао је скретничаре једног шефа станице, да лажно сведоче, противу дотичног шефа, пошто је исти премештен из те станице! Зашто? Зато, што тај

шеф није истог политичког мишљења и што му шеф није хтео поклонити једну ствар — пушку — коју је и сам добио на поклон. Тај исти контролор рекао је томе шефу и ово: „Сад је ратио доба и ја ћу ти скрхати врат“.

Неки кочничар Недељко — скроз неписмен — несменико да га одреди, да иде на кочницу, јер има привилегију и каже: ко је поставио осам милестара, поставио је и мене деветог за кондуктера. Мени је, каже, Пашић кум и док је он жив, ја ћу бити само кондуктер ит.д.

Још увек плачкају

Шта чека наша полиција?

Крагујевац, 31—I—1915

Писао сам вам и пишем једнако, како поједине бакалске, мануфактурне и друге радње данас гуле грађане, продавајући им своју робу по високој цени.

Писао сам вам како неке бакалске радње најпотребнију робу, које ће убрзо нестати за потрошњу (као брашно, шећер, гас ит.д.) крају по својим магазима, подрумима, па чак и приватним кућама, чекајући на још бољу цену, и наша полиција и даље ћути.

Ми, овде у Крагујевцу, овај поступак полиције, и начелника војне станице не разумемо.

Силоћ смо били очевидци како је наш „патриота“ — бакалин Грк читавакола брашна склонио код своје куће!

Дандоло.

† Стојан Новаковић

— Сахрана посмрт. остатака пок Стојана Новаковића. —

НИШ, 6. феб.

Јуче у 2 часа по подне свечано је сахрањен у Нишу привремено г. Стојан Новаковић, академик, министар председник на распоређењу, народни посланик и т. д. На опелу у овдешњој саборној цркви присуствовао је Њ. К. В. Престолонаследник Александар. На погребу су били председник и чланови краљев-

ске владе, дипломатски хор, председник и посланици Народне Скупштине, чланови Академије Наука, начелници и виши чиновници свих министарства, официјерски хор, представници више општине и многобројни пријатељи и познаници пок. Новаковића. Погреб је извршен по утврђеном и објављеном распореду о државном трошку. С по-

Папагај у служби полиције

— ЈЕДАН ОРИГИНАЛАН БЕОГРАДСКИ ДОГАЂАЈ —

Доласком избеглица-београђана, у Београд многе се тајне откривају. Београдска полиција има pune руке посла са оним муштеријама који су за време аустријске окупације крали туђе ствари.

Јуче је полиција кварта Врачарског у лицу писара г. Милана Стојановића ухватила до бар плев. Благодарем психолошкој вештини г. Стојановића, откривена је једна огромна крађа коју је извршила г-ђа Лепосава Богдановићка супруга бив. Тасе Богдановића чиновника Монополске Управе.

Да би њен лагер намештај био што обилатији и разноврснији, г-ђа се није задржала само на једној крађи, већ је онако узгред посетила и судне куће: г-ђу др. Нешића, г-це Дивне Наумовић г-на Жике Марковића арт. пуковник и начелник арт. тех. одељења Министарства Војног г. Душана Јовановића геолога овдашњег. Из ових кућа, као што се по именима сопственика види, најугледнијих грађана г-ђа Лепосава сортирала богатом ризицом.

Све те покрађене ствари као женски веш, чаршави, теписи, јастуци, сервиси, чаше, еспајг, сребрн и златам, само без монограма дакле en masse, госпођа их је консултовала на своје тавану, као најсигурнијем месту.

Али где је среће ту има мало и несреће. Како су у оближњу кућу, а госпођа стањује у Проте Матеје број 62, код г-ђе др. Нешића, Аустри-

којним Новаковићем опростили су се посмртним говорима: Њ. Вис. Преосвештенство Митрополит г. Димитрије у име цркве, г. Љуба Јовановић, мин. унутр. дела у име владе, г. Александар Белић професор Универзитета у име Краљ. Академије и просветних завода и г. др. Војислав Марјановић, министар народне привреде у име напредне странке.

јанци за време њихова бављења приређивали журове и „жур факс“ са извесним београдским метресима, то им је у кући сметао често папагај г-ђе Нешића. Зато се г-ђа Лепосава реши, да би створила спокојно Аустријанцима, да евакуише папагаја заједно с кавезом и конопљем.

Поменуо сам конопље и кафе због тога што су они послужили као главни мотиви за провалазак крадљивца. О томе ћу доцније обавести ти читаоце а сад да пређемо на почетак истраге.

Кад се Београд евакуисао, тада смо остали ми у Београду а остала је и госпођа Лепосава Богдановић. Сопственици именованих кућа као и г-ђа др. Нешића побегли су из Београда оставивши своје домове на чување оним суседима који су остали у Београду.

Некако случајно нађе се писар г. Стојановић у Јагодици са г-ђом др. Нешића. Што ти је полицијски дух! Боже мој! И у најкритичнијим моментима, његове мисли упућене су на јавну безбедност. Овај сусрет са г-ђом Нешић догоди се после истеривања Аустријанаца из Београда. Г. Стојановић је дошао у Београд, вршећи полицијску службу, обилазећи поједине похаране домове дошао и у дом г-ђе Нешић. Ту сазна да је папагај са кафезом, својина г-ђе Нешић, нестао и да се налази код неког дечка. Арашћујући се за поједане крађе као комшиницу г-ђе Нешић

упита г-ђу Богдановић за папагаја. Г-ђа му је одговорила да су Аустријанци бацали папагаја кроз прозор, који је незвано куда одлетео (као да је папагај аероплан).

Полицијски дух и пронајдљивост г. Стојановића није му дала да мирује и почео је овако да резонира: на једном су ми месту казали да је г-ђа Богдановић презентирала тога дечка са папагајем и конопљем а ова сад опет тврди да су га Аустријанци бацали кроз прозор.

Дакле, или ми је ствар неверно представљена са презентом тога дечка, или г-ђа Богдановић, дама из вишег стања леже говори истину. Овако резонујући г. Стојановић по полицијској логици, реши да лично констатује ствар са папагајем. Уђе у кућу и није се преварио. У кући г-ђе Нешића није није било ни кавеза ни папагаја значи: да је г-ђа Богдановић дала лажан исказ.

Завеса се открива Истрага улази у свој нормалан колодек.

Г. Стојановић поред осталога, пропатривши оком собу и намештај по њој уочи да су ту наши домаћи лопови имали посла. Познао је по томе што су извесне женске кошуље без монограма однешене а с монограмом лежале су развијене и растурене по соби.

Одмах за тим, г. Стојановић, откутује службеним послем у унутр: шњост и у Јагодини саопшти г-ђи Нешић о догађају с папагајем и о крађи њених ствари. Г-ђа Нешић одмах по саопштењу допућује у Београд а после неколико дана врати се и г. Стојановић на своју редовну дужност у Београд.

Трагањем се дозна и име оног дечка коме је г-ђа Лепосава презентирала папагаја. Г-ђа др. Нешић била је сва усхићена јер је мислила да су и њене ствари код дечка.

Али полицијски дух г. Стојановића вредложи да се дечко припита од кога је добио папагаја. Тако је и учињено. Дечко је изјавио да му је г-ђа Богдановић дала и папагаја с кавезом и конопљем.

ФЕЛТОН

Из Скопске Црне Горе

— Од нашег дописника —

Скопље, 5. фебр.

Давно и давно очекивао сам та каку прилику да одем у те дражесне врлети више српске домовине. Да видим обичаје, живот и веру тога народа. Да видим учитеље и друге чиновнике и да их упитам да ли су задовољни овим де сада турским робљем. На моју велику радост добијем од г. И..., а иначе мог одличног пријатеља, писмо у коме ме позива, да у друштву учитеља и учитељица проведем једно вече. Коња кога ми нуђаше одбио сам, само да бих што боље разгледао првог питомца, а после и врлети Скопске Црне Горе!

С истока се већ појављиваше румек, а ветрић који пирика правцем Вардара освежаваше ми чело. Сунце се већ иза врхова источних планина појављиваше. Журно сам ишао само да бих смрад варошки замисио чистим планинским ваздухом. Кад пролажах кроз турску мџалу ћепенци се на дућанима већ отвараху. На једном оближњем минарету оца позиваше правоверне на молитву. Његов искрени позив кад кад гласом петловим заглушаваху. Још мало па сам ван вароши.

Ах, како је дражесно видети околину Скопља у одећи у каквој је сад.

Цела Шара беше у белом руху обучена. Врх њен бејаше при том илаличаст, одбијаше зраке сунца тако лепо да је изгледало да су дијаманти на шарини врху. Бела боја Шаре при подножју се губљаше у кестењасту, а доц-

није у зеленкасту док сасвим предамиом не поста зелена.

Од прилике знао сам где је Мирковце а ишао сам брзо. Већ сам далеко био од макао од Скопља; кад с десне стране на једном брдашцету опазих неке зидине. Одмах помислих да је какав градић и кречем се право к њему.

Заиста то је био српски градић, који је брањо Скопље од северних нападача.

Полако сам се силазио низ страну овога градића кад спазих човека који отресито иђаше у правцу у којем и ја, а истим друмом. Тако нагло сам се спустио низ брдо да ни оназио нисам кад сам избио на друм.

Кад се обазрех, спазих изи мојих леђа једног отреситог чичицу, који док га ја погледах стиже и ослови ме:

— Помоз' Бог, господине!

— Бог ти помогао — одговорих му.

— Како си, шта радш, где си пошао?

— Ја мало до Мирковца а ти одакле си?

— Ја из села Н..., председник сам општине.

— О, мило ми је, зашто си био у вароши, каквим послом?

— Ја одвео моје регруте које је команда накнадно крајила. Вала ако, и ако је тражила, и цело село да одведем, само да се отресемо ових гадних швабетина. На Србију су настала многа псета, али се Србија не само одбранила: него су се сви са разбијеном губацом куд који разбежали Првог насрму Турска, на бесна Бугарска, па и Арнаути па се то све разби о Србију као грудa земље о тврду стену. А сад? Вала и сад ћемо ову кучку избатинати тако да јој неће насти на памет да више масрне на нашу дичну отаџбину.

— Тако је стари...

А мисле ли сви твоји сељаци као то ти.

— Вала је сваки готов главу дати за слободу. Ни да замислиш ме можеш како смо се патили под Турцима.

*

Гости су долазили. Домаћин се устумарао па не зна гди ће пре. Попа из истог села бејаше дошао, поздрави се са њим и седе.

Учионица наравно сад направљена у селу са примане гостину за час се напуни. Ту бејашу из околине старији и млађи учитељи, учитељице, попа из једног оближњег села, председник исте општине, и више сељака.

Док је се у једној соби седело, разговарало и водила дискусија о начину основне наставе у другој је већ било постављено за вечеру. Домаћин позва све на вечеру и

Е. ту су и ствари, узвикну полицајац.

И да видите није се преварио. На основу чл. 15 устава и параграфа из казненог закона за преметачину, г. Стојановић донесе решење о преметачини стана г-ђе Лепосаве Богдановић.

Преметачином су пронађена на тавану многе крађене ствари. И тек што су они почели да врше преметачину, долази у квартал г. Душан Јовановић геолог и пријављује квартиру да

су и њему украђене ствари. Без сумње до сутра ће се пријавити и други сопственици, да траже своје. А г-ђа Богдановић направиће се може бити болесна, али главњача јој ме гине. Решење о притвору има тек да се донесе што је већ може бити у гоку јучерашњег дана и учињено.

Главна је ствар да и парагај има заслуге у овом лову а повајвише припада заслуга писару г. Стојановићу.

Дневник једног артиљерца

ИЗ СРПСКО-АУСТРИСКОГ РАТА

9

Многе су женске пошто су обезбашћене грозно сакаћене и мучене док нису под таким језуитским мукама и душу испуштале.

Христина удова Ђоке Капетановића (њено име износим са њеном дозволом) стара је како ми је сама причала 80 година. Њу су — прича ова — пред очима њеног сакатог унука силевали. Причајући ми ово, баба Христина, једва је изговарала речи од имања и жецања.

Из куће Јоце Капетановића, све тканине које се нису могле понети, исечене су на најтање пантљачке и избачене напоље.

Код куће Милана Николаћа у горњој махали на 12 дечака испод 17 година везани један за другог и заклави.

Ови дечаки нису из овог села јер их нико не познаје. Лешеве су војничке свуда унакажвали али то би им се у неколико и могло опростити јер су војници и иначе, пошли или да убију некога или сами да погину, али се остали злочини и насиља не могу ничим оправдати јер су прешли сваку границу свирепости. Замислите са чиме би се могло оправдати распарање једне трудне жене, која лежи мртва у једном шумарку са расеченом утробом и развученим црвима, међу којима лежи исушен сунцем малишан зачет пре 6—7 месеци.

Тoliko само, па да се види колико су Подрињани осети-

посади их куд је ко хтео. Беху дошесена разна јела кид попови усталоше чему сви следоваху. Један поп очита Очејаш, други благослови јело и више па се опет продужи весело њаскање уз пријатну вечеру. На вечеру беху више од тридесет особа. Прочуху се разни доживљаји из рођства под Турцима. Када дође време куцања чашица у друштву беху неколико анстивената који одмах беху нападнути због завета и идеје. Борити се противу огромне већине била је бесмислица и они су се повукли. Настаде весело певање народних песама. Нађе се један који знађаше да свира у виолину и о час се разви весело играње народних игара. Раздрагана младеж играла је фоте и друге игре. У игри и веселу време готово лети и њих зора затече а они не мишљаху ни да е поноћ. Сви се са ове мале

седељке враћаху с пуним срцем захвалности према домаћину. Сваки је се осећао задовољним.

Народ у српској Црној Гори и поред оволиког рата веома је свеж, његова поља су већ засејана и готова. Порез му је сав плаћен до парнице. У опште он је стари српски народ кога деценије векова нису могле преобразити. Учитељи су им веома вредни, припремили су већ и земљишта код народа за осивање земљорадничких задруга.

Дурак.

Противата на „Стражу“ стаје један дикар мачичио

ЧЕРЧИЛ И НЕМАЧКА

— Најстрожије мере према немачкој трговини —

ЛОНДОН, 2. фебруара. — Г. Черчил у Доњем дому чиниће алузiju на претњу од блокаса немачких подводних лађа изјавио је, да се Немачкој не може дозволити, да у своји систем праве пиратерије и разбојништва. Говорник је казао такође, како он не верује, да су немачке подводне лађе у стању, да нанесу

енглеској непоправиму штету, а она ће у осталом умети да одговори како ваља. Г. Черчил је изнео економско дејство недовољности Енглеске на мору над Немачком и скреноу је пажњу, да ће најстрожије мере бити предузете према немачкој трговини, који би се вршила преко неутралних бродова.

Дневне вести

Одложили одлазак

Пошто су решили, да детаљно разгледају Београд, сер Томас Липтон и енглески новинари, одложили су свој одлазак из Београда, још за неколико дана.

Закључивање биланса

Министар Привреде наредио је свима новчаним заводима да закључе билансе и да му пошаљу на преглед.

Забрањен извоз

Пошто се осећа потреба у прватој живини и јајима; то је влада забранила извоз истих из земље.

Трговачки воз

Железничка инспекција пустила је у саобраћај један воз за извоз из Београда.

Лекарски састанак

Вечерас у 6 и по часова одржаће се у сали наше општине, лекарски састанак.

Дрва за сиротињу

На последњој одборској седници решено је да се изда још по један метар дрва оним породицама ратника, које имају више чланова у породици.

Лек противу плачке

Народни посланици г. Драгана Лапчевић и Триша Кацлеровић упутили су на министра унутрашњих дела интерцелацију против плачке у новим крајевима.

Царство нехата

Управник водовода ослобођен је војне дужности због београдског водовода, његов ађутант господ Тиле, како смо извештени и није нигде записан у војни списак, али тек и он је ослобођен. Ево већ шест месеца како најнасељенији крај Београда, реон квартара врачарског, нема воде. Ми смо у своје време писали о том беспримерном нехату што

ми ћемо се доцније позабавити опширније са њима и упознаћемо читаоце шта ови људи по цео дан раде и зашта их плаћа београдска општина.

А сад општина има реч!

Путнички воз за Крагујевац

По најновијем распореду железничке инспекције установљен је један директни путнички воз из Ниша за Крагујевац.

Овим возом могу путовати само путници који плаћају карте. Ништа не би сметало инспекцији да онај такозвани путнички воз из Ниша за Београд, претвори и огласи за истински путнички воз, а не да пушта и болеснике и војнике, који стицајем околности помоћу важију прелазе заразу.

Са нашег бојишта

Аероплан над Цетињем. — Бомбе. — Жртве. —

ЦЕТИЊЕ, 5. фебруара.

Данас по подне над Цетињем је летео један аустријски аероплан и бацно је на саму варош 4 бомбе; три су пале на куће а четврта на Обилића пољану у сред вароши. Аероплан је нарочито бомбардовао варош. Бомбе су пале у истом реду улице, једна од друге у размаку од 200 м, и експлодирале су, Погинуле су две жене, и двоје деце испод пет година тешко је рањено, а једна жена и једно дете лако су рањени. Једна бомба није експлодирала. Краљ је одмах пошао на места експлозије и посетио мртве и рањене.

Турска и Бугарска

— Талат-беј у Софији —

СОФИЈА, 6. фебруара. — У овдашњим политичким круговима се говори о проласку Талат-беја, турског министра унутрашњих дела. Његовом доласку придаје се политички карактер.

Последњи напор

— Не штеде ни децу од 15 година —

БУКУРЕШТ, 6. фебруара. — Пештанска и бечка влада позвале су под заставу све оне који су до сада били ослобођени од сваке војне дужности. Комисије које врше преглед оспособиле су и масу дечака од непуних петнаест година, само ако су могли да носе пушку.

Последње вести

Тибар опада. — Земљотреси

РИМ, 2. фебруара. — Тибар је остао готово у истом стању у току дана. Пред вече почео је да опада. — Листови јављају да су се мали земљотреси осетили јутрос у Цита Дукилс Аквила и Назано Романа.

Обустава пловидба

ХАГ, 3. фебруара. — „Краљевска компанија холандских бродова“ привремено је обуставила пловидбу за Хавр.

Цар — Варшави

ПЕТРОГРАД, 5. фебруара. — Цар је поклатио мклиом рубаља добротворним друштвима у Варшави

КЋЕРИ ГРЕХА И ПОРОКА

Први корак у порок

(34)

Из греха у порок

— Млади Николић, лекар, налази Невенку, своју сјару познаницу са корза у јадном стању. — Из сажалења раћа се љубав. — Порушени идеали! — Нашасирофа. — Грех се за грехом ваља.

И она пође вратима која воде у собу Невенкину.

— А нека, витоћу ја сам! — препреча јој лекар пут уверен да је се овде нешто одиграло.

— Али! — хтеде да рекне још нешто рођа, међутим, лекар је већ био до врата и куцао на иста.

Кад и после трећег и по снажног куцања не доби никакво одговора лекар пажљиво отвори врата и пређе преко прага Невенкине собе.

Невенка је лежала. Напитак насут у чај још увек је имао дејства и Невенка је под његовим снажним дејством спавала као мртва. Лекар приђе ближе постељи и тек што је погледао у непознату кад стукне назад и пригушен крик му се оте са усана.

— Ова... овде... ви кажете да је вереница вашег рођака... рече лекар испрекиданним гласом, јер је у непознатој болесници познао своју познаницу са корза.

— Да, то је вереница мога рођака! — рече рођа која је ушла за лекаром. Она је у души стрепела, да лекар случајно не затражи да дигне јорган. У том случају и она и њео рођак дошли би под кривичну одговорност. Нарочито је она за себе страховала, јер је већ имала неколико сличних сукоба са полицијом и једино благодарени познанику Нулића са писарима, ствар је увек заташкавана а она је увек онако пролазила.

— Госпођице Петровићева! госпођице! — звао је млади лекар Невенку али је ова ћутала и није давала никакво одзива од себе.

— А шта је госпођици да се није и она тровала? упита лекар погсмешљиво гледајући у рођу.

Рођа је била збуњена оваквим питањем. Није знала шта да каже. Док је она премисљала какав одговор да да лекар је пришао сасвим близу постеље. Еатим се окрете рођи и рече дигните покривач са госпођице и раскочајте је, да извршим преглед! —

КЊИЖАРА

Косте В. Илића

Београд Краља Милана 70
Има на продају велику количину најбољег француског коњска и продаје на више и мање. Флаша од 7 деци стаје 8 — дин. Флаша од 1 литра стаје 10 динара. 13—15

Календари за 1915 г.

ИМАО САМ СЛЕДЕЋЕ КАЛЕНДАРЕ:

„Ратник Календар“ са следећим забавним садржајем: 1) „Отаџбина“ од Ђ. Јакшића; 2) „Словенско време“; 3) „Ратни дневник“; 4) „Мачков Камен“ од Р.; 5) „Слом прве аустријске офанзиве“; 6) „Збогом брате Звизмићу Живко“; од Никца од Ровина; 7) „Невјери у рату“ од Миомира Миленовића; 8) „Широ Беклић“ од Никца од Ровина; 9) „Рат и Полиција“ од Весе Лазаревића; 10) „Запјеска виле Паштровке“ од Никца од Ровина; 11) „Хокемо мајци“ од Иве Ђипица; 12) „Покретац у Београд“ од Миомира Миленовића; 13) „Бегство Аустријанаца из Београда“ од Д. Ј.; 14) „Полаженик“ — Цена — 0,60 п. д. Препродајница — 0,10 п. д. комад.
„Народни календар“ цена 0,20 п. д. 100 ком. 5.— дин.
„Цепни календар“ 100 и. 6.— дин.
„Велики јадни календар“ — 0,50 п. д. 100 ком. 5.— дин.

ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА
Геце Нока — Београд

37 3—5
Штампарији Драг. Грегорића и Друга потребна су три човека за вретане машине.

Чича Панта Костић

преселио је своју радњу од „ВУКА КАРАЏИЋА“

код „Арапина“

МАКЕДОНСКА УЛИЦА

преко целог дана точи се свеже пиво (чаша 0,20 кригла 0,30 п. п.) велики избор природног пића и српских мезелука.
УСЛУГА БРЗА И ТАЧНА. 4—10

Машинских кајишева Мушеме — цирада

препоручује стално отворена

КОЖАРСКА ТРГОВИНА

Паје Ђ. Мијатовића
У БЕОГРАДУ 3—5

ПЕЧАТОРЕЗАЧКА РАДЊА
ИЗ БЕОГРАДА

Мирка Ерлекбајка

Обреновића улица преко пута „Руског Цара“ у Нишу

прима поручбине печата и штампарија. Гравира златне и сребрне ствари, израђује брзо и солидно по умереној цени. На захтев шаље свој илустровани ценоник. 26 6—10

Фабрици Конзерава у Крагујевцу

Част је известити г. г. бавале и потрошаче конзерава да су болнице откупиле сву израђену овогodiшњу конзерву од поврћа и воћа. Једино се још може у фабричком стоваришту добити добар укуван пекмез у буралима од 200, 100 и 50 кгр. а по цени 40, 43 и 45 дин. од 100 кгр. Фабрика поручбине прима на повуку. Опанчарима препоручује већу количину усолених говеђих кожа. За цену и услове обратити се фабрици. 18,2—3

ФАБРИКА КОНЗЕРВИ

Пажња опанчарима — лиферантима

приликом садашње лиферације ознака за државу, да имамо велику количину говеђих кожа, усолених, пребачених и разапетих у свима тежинама и то у стовариштима:

- У Београду магацин Југовића улица — усолених и разапетих
- „Младеновцу магацин код Станице — усолених
- „Крагујевцу магацин г. Уроша Симића — усолених, пребачених и разапетих а и свињских.
- „Јагодину магацин на пијаци — усолених.
- „Крушевцу магац. преко од „Такова“ — усолених и разапетих.
- „Нишу магацин г. Димитрија Агоре — пребачених.
- „Свилајницу магацин на Пијаци — разапетих.
- „Краљеву магацин г. Буњака — разапетих.

ЦЕНЕ СУ УМЕРЕНЕ.

КОЖАРСКА ТРГОВИНА
НИГРИЋА, НОВАКОВИЋА И СТЕФАНОВИЋА 2—15

Црвени Крст

моли за поклове: новаца, душека, гаћа, чарапа, сламарица, кошуља, јоргана, јастука, поњава, ћилима, шареница, пешкира, марама, назувица, опанка, ципела. анула и посвја.

ШТАМПАРИЈА

Драг. Грегорића и Друга

БЕОГРАД

Космајска улица бр 22.

БЕОГРАД

Препоручује се поштованом грађанству за израду сваковрсног штампарског посла као: чаописа, цирнулара, вињета, свадбених позивница, вереничних карти, посмртних листа

Штампарија је снабдевена са најмодернијим новим словима, чарама и лежијима

Штампарија је снабдевена са четири машинске машине и две СЕЦ МАШИНЕ за слагање, да би могла сваки посао изградити на потпуно задовољство пошт. своје муштерије.

Израда чиста и брза, — Цена умерена.